913.489
N75a

THE UNIVERSITY
OF ILLINOIS
LIBRARY

913.489
N75a

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
University of Illinois Urbana-Champaign Alternates

https://archive.org/details/atlasdelareheolo00kong

ATLAS

FOR NORDISK OLDKYNDIGHED

FREMSTILLENDE PRÖVER FRA

BRONZEALDEREN OG FRA JERNALDEREN.

ATLAS

DE L'ARCHÉOLOGIE DU NORD

REPRÉSENTANT DES ÉCHANTILLONS DE

L'AGE DE BRONZE ET DE L'AGE DE FER

PUBLIÉ PAR LA

SOCIÉTÉ ROYALE
DES ANTIQUAIRES DU NORD.

COPENHAGUE.

DE L'IMPRIMERIE DE THIELE.

LEIPZIG, CARL B. LORCK. LONDRES WILLIAMS & NORGATE.

MDCCCLVII.

913.489
N752

6 Mr 24

PRÖVER FRA BRONZEALDEREN.

BRONZEVAABEN.

JEVNFÖR ANNALER FOR NORDISK OLDKYNDIGHED OG HISTORIE, 1856.

I. Öxer, tab. B I nº 1-2 af Lighed med de nuværende, men med Zirater paa Siderne og Overkanten. Nº 3 en Öxhammer med Skafthul henimod Midten. Nº 4 stöbt over en Kjerne af Leer; de ringformede Fordybninger have været udlagte med tynde Guldpleteringer; har rimeligviis tjent som Prydelse for et Gudebillede. Nº 5 massiv, veier 7 Pund, antages at have været brugt som en Commandostav.

II. Pilespidser, tab. B I nº 6-9 indrettede til at indsættes i Skaftet. Nº 10-12 indrettede til at fatte om Skaftet.

III. Spydblade eller Landsespidser, tab. B I nº 13-21 forskjellige i Störrelse og Form, enkelte med Zirater om den nederste Deel, i hvilken Træskaftet har været indsat. Nº 17 den anseeligste 15 Tommer lang. Nº 22-23 Dopskoer til Spydskafter.

IV. Sværd med Grebtunger af forskjellig Art, tab. B II nº 1-10; B III nº 17-25; B IV nº 33-42. Tab. B II nº 3 b, paa Siderne af Fæstet en tynd Guldoverlægning, hvorpaa Ringzirater. Nº 7 et Sværd med fuldstændig Skede af Læder. Nº 9 med en Guldtraad viklet om Haandtaget. Nº 11-15 Dolke. Nº 16 a-e Dopsko til Balgen af et Sværd. — Tab. B III nº 26-30 Bronzehaandtag til Sværd med Dele af

ÉCHANTILLONS DE L'AGE DE BRONZE.

ARMES EN BRONZE.

CONFÉREZ LES ANNALES DE L'ARCHÉOLOGIE ET DE L'HISTOIRE DU NORD, 1856.

I. Haches, tab. B I nº 1-2 semblables à celles qu'on emploie aujourd'hui, mais couvertes d'ornements sur les côtés et le bord supérieur. Nº 3, marteau en forme de hache ayant vers le milieu le trou où s'adapte le manche. Nº 4 hache fondue sur un noyau d'argile; les creux annulaires en ont été remplis de lamelles en or; elle a probablement servi de parure à une idole. Nº 5, hache massive, pesant de 7 livres et servant apparemment de bâton de commandement.

II. Pointes de flèches, tab. B I nº 6-9, façonnées de manière à s'adapter au manche. Nº 10-12, formées de manière que le manche s'y introduise.

III. Lames de javelot ou Pointes de lance, tab. B I nº 13-21 différentes en grandeur et en forme, et dont quelques-unes ont des ornements autour de la partie inférieure, où le manche en bois a été adapté; le nº 17, qui en est le plus considérable, est long de 15 pouces. Nº 22-23, bouts de manche.

IV. Glaives munis de soies de diverses formes, tab. B II nº 1-10, B III nº 17-25, B IV nº 33-42. B II nº 3b, les flancs de la poignée sont enchassés d'une lamelle d'or bien mince ayant des ornements annulaires. Nº 7, glaive dans une gaîne de cuir complète. Nº 9, glaive avec un fil d'or à entortiller autour de la poignée. Nº 11-15, poignards. Nº 16 a-e, bout de la gaîne d'un glaive. — Tab. B III nº 26-30, poignées de bronze avec des fragments

Scand, Gr. & Rom Danm
21 read from Apr 26

431637

Klingen. N° 31-32 Dolke. — Tab. B IV n° 43-47 Sværdfæster eller Haandtag af Bronze.

V. Hjelme, tab. B V alene n° 1 den nederste Deel af et Hjelmvisir, Hagestykket nemlig, temmelig massivt, af udmærket Arbeide og med udziret Guldbelægning.

VI. Skjolde, tab. B V n° 2-3, B VI n° 4, Bagsiden. N° 5-6 Bronzeskiver, der uden Tvivl have udgjort Midterdelen af Skjolde. N° 7-12 Skjoldprydelser og saakaldte Tutuli, en Art Smykker, der dog vel tildeels have haft anden Bestemmelse. N° 12 Bagsiden af en Tutulus, hvori endnu sidder Fragment af en Læderrem.

VII. Lurer eller Krigsbasuner, tab. B VII n° 1-2 a, b, de ere af stöbt Arbeide. N° 3 a, b betydelige Fragmenter af to Bronzelurer. N° 4 a, b Fragmenter af en Kjede, hvori en Luur (oldnordisk lúðr) har været baaren.

de la lame. N° 31-32, poignards. — Tab. B IV n° 43-47, poignées de glaive en bronze.

V. Casques, tab. B V n° 1 représente la partie inférieure d'une visière de casque, c'est-à-dire la mentonnière qui est assez massive et d'un travail fini, avec une garniture de lamelles d'or et à ornements.

VI. Boucliers, tab. B V n° 2-3, B VI n° 4, le revers. N° 5-6, disques en bronze qui ont probablement formé la partie centrale d'un bouclier. N° 7-12, ornements de boucliers et des espèces d'ornement qu'on appelait *tutuli*, mais qui paraissent avoir été d'un usage particulier. N° 12, le revers d'un tutulus, où est encore attaché le fragment d'une courroie.

VII. Tubes ou Clairons de guerre, tab. B VII n° 1-2 a-b; ce sont des objets de fonte. N° 3 a-b, fragments considérables de deux clairons en bronze. N° 4 a, b, fragments d'une chaîne où le clairon a été suspendu.

PRÖVER FRA JERNALDEREN.

GULDBRACTEATER.

JEVNFÖR ANNALER FOR NORDISK OLDKYNDIGHED OG HISTORIE, 1855, S. 265-347.

A. DE SOM ANTAGES AT HAVE EN FREMMED OPRINDELSE.

I. De ældre byzantinske Keiseres Bracteater og Mynter, der ere brugte som Guldbracteaterne samt Efterligninger af disse Keiseres Mynter.

Tab. I nº 1-17 og tab. II nº 18; Supplément tab. XI nº 216-217, tab. XII nº 216 b.

II. Bracteater af senere byzantinske Keisere og barbariske Fyrster, samt carolingiske Guldmynter brugte som Bracteater.

Tab. II nº 19-29.

III. Bracteater, som synes at være Efterligninger af angelsaxiske og carolingiske Mynter.

Tab. III nº 30-35.

IV. Bracteater, som ere Efterligninger af Keiserne Basilius den Andens Porphyrogenitus og Constantin den Ellevtes Mynter (a. 975-1025).

Tab. III nº 36-39.

V. Bracteater med kufisk Skrift samt Efterligninger af disse.

Tab. III nº 40-45.

VI. Bracteater, hvis Oprindelse er uvis, men som uden Tvivl henhöre til det 11te Aarhundrede.

Tab. III nº 46-48.

VII. Fiirkantede Bracteater og Figurer af Guldblik.

Tab. IV nº 49-68.

ÉCHANTILLONS DE L'AGE DE FER.

BRACTÉATES EN OR.

CONFÉREZ LES ANNALES DE L'ARCHÉOLOGIE ET DE L'HISTOIRE DU NORD, 1855 P. 265-347.

A. CELLES D'UNE ORIGINE PRÉSUMÉE ÉTRANGÈRE.

I. Bractéates des anciens empereurs byzantins, et monnaies qui ont servi d'une manière analogue à celle des bractéates en or avec des imitations des monnaies de ces empereurs.

II. Bractéates d'empereurs byzantins d'un âge postérieur et de princes barbares, avec des monnaies d'or carlovingiennes dont on s'est servi en guise de bractéates.

III. Bractéates qui semblent être des imitations de monnaies anglo-saxonnes et carlovingiennes.

IV. Bractéates qui sont des imitations des monnaies des empereurs Basile II Porphyrogénète et Constantin XI (a. 975-1025).

V. Bractéates à inscriptions cufiques, véritables et imitées.

VI. Bractéates d'origine douteuse, mais qui paraissent néanmoins dater du XIe siècle.

VII. Bractéates carrées et figures de lamelles d'or.

B. BRACTEATER, SOM ANTAGES AT VÆRE AF NORDISK OPRINDELSE.

VIII. Bracteater med sammensatte Forestillinger af flere usædvanlige og tildeels staaende Figurer.

Tab. IV nº 69-80 et tab. V nº 81-90; Supplément, tab. XI nº 218-219.

IX. Bracteater, hvis Forestilling er et Hoved over en Hest eller et andet fiirföddet Dyr og foran Hovedet een eller to Fugle.

Tab. V nº 91-98 et tab. VI nº 99-113; Supplément, tab. XI nº 220-227, 230-231; tab. XII nº 228-229.

X. Bracteater med Thorstegnet foran et Hoved, der som oftest er anbragt over et fiirföddet Dyr.

Tab. VI nº 114-123 et tab. VII nº 124-131; Supplément, tab. XI nº 232-233, 235. tab. XII nº 234-234 b.

XI. Bracteater med et Hoved anbragt over et fiirföddet Dyr.

Tab. VII nº 132-141 et tab. VIII nº 142-151; Supplément, tab. XI nº 236; tab. XII nº 237-241 b.

XII. Bracteater med Forestillinger af Dyr.

Tab. VIII nº 152-160 et tab. IX nº 161; Supplément, tab. XII nº 241 c.

XIII. Bracteater med Forestillinger af Drager og Slange-Figurer.

Tab. IX nº 162-189 et tab. X nº 190-203; Supplément, tab. XII nº 242-242 e.

XIV. Smykker, brugte som Bracteater.

Tab. X nº 204-215; Supplément, tab. XII nº 243-247 b.

Tre Sölvmynter. Trois monnaies d'argent: tab. XII nº 249 et nº 248, 250.

B. BRACTÉATES PRÉSUMÉES D'ORIGINE SCANDINAVE.

VIII. Bractéates ayant des représentations composées de plusieurs figures étranges qui sont en partie debout.

IX. Bractéates dont l'image représente une tête adaptée à un cheval ou à un autre quadrupède avec un ou deux oiseaux en regard de la tête.

X. Bractéates ayant le signe de Thor en face d'une tête qui est le plus souvent adaptée à un quadrupède.

XI. Bractéates avec une tête adaptée à un quadrupède.

XII. Bractéates avec des images d'animaux.

XIII. Bractéates avec des images de dragons et de serpents.

XIV. Parures employées à l'instar de bractéates.

Som yderligere Supplement tilföies her i xylographisk Afbildning:

Comme dernier supplément on ajoute ici en imitation xylographique:

251.

253.

252.

Nº 251. En Guldmynt, hvis Omskrift paa Adv. er en Efterligning af Keiser Theodosius' Navn, funden ved Harlingen i Frisland. (Jfr. Afdeling I).

Nº 251. Une monnaie en or, dont la légende de la face est une imitation du nom de l'empereur Théodose. Elle a été trouvée près de Harlingen en Frise. (Conf. section I).

N° 252. En Guldbracteat, funden ved Hesselagergaard i Fyen. (Jfr. Afdeling IX).

N° 253. En Guldbracteat, funden ved Ulderup i Slesvig. (Jfr. Afdeling X).

DE TVENDE I GALLEHUUS FUNDNE GULDHORN.

JEVNFÖR ANNALER FOR NORDISK OLDKYNDIGHED OG HISTORIE 1853 S. 141-192 OG 1855 S. 347-381.

De to Guldhorn fandtes i Gallehuus, en Landsby som ligger en halv Miil nordvest for Kjöbstaden Tönder i en af Enclaverne indenfor Slesvigs Grændse, der höre til Ribe Amt i Nörre-Jylland. De bestode hver især af et indre glat Horn, som var udvendig beklædt med brede Ringe.

Tab. XIII 1. Dette Horn, som fandtes 1639, var af Længde 2 Fod 9 Tommer og Vægt 6 Pund 13 Lod. Det var fuldstændigt og havde tretten brede Ringe; paa de syv störste af disse Ringe vare særskilt stöbte sælsomme Figurer fastloddede mellem andre, der vare indgraverede paa Overfladen. Tab. XIV viser disse Ringe udstrakte som Flader med de paa enhver af dem anbragte Forestillinger.

Tab. XIII 2. Det andet Horn, som fandtes 1734, veiede, uagtet dets nederste Deel var afbrudt og tabt, 30 Lod mere end det först fundne; dets Vægt var nemlig 7 Pund 11 Lod. Tab. XV viser de fem bevarede Ringe, udstrakte som Flader.

Dette Horn udmærker sig ved en Runeindskrift omkring Randen af den övre Munding, med samme Slags Runer som findes paa flere af Guldbracteaterne, navnligen paa en ved Vadstena i Sverrig 1774 funden, her afbildet tab. VI n° 99, indeholdende et saagodtsom fuldstændigt Alphabet af dette Slags Runer, der nærmest stemme med de saakaldte angelsaxiske.

Indskriften var paa tab. XV udfört efter J. R. Paulli's Afbildning. Senere opdagedes nogle vig-

N° 252. Bractéate en or, trouvée près de Hesselagergaard en Fionie. (Conf. section IX).

N° 253. Bractéate en or, trouvée près d'Ulderup en Slesvig. (Conf. section X).

DEUX CORNES D'OR TROUVÉES A GALLEHUS.

CONFÉREZ LES ANNALES DE L'ARCHÉOLOGIE ET DE L'HISTOIRE DU NORD 1853, P. 141-192 ET 1855 P. 347-381.

Ces deux cornes d'or furent trouvées à Gallehus, village situé à un demi mille au nord-ouest de la ville de Tönder, dans une des enclaves du duché de Slesvig qui appartiennent au baillage de Ribe du Jutland septentrional. Elles se composaient chacune d'une corne unie à l'intérieur et revêtue à l'extérieur d'anneaux larges.

Tab. XIII 1. Cette corne qui fut trouvée en 1639, était longue de 2 pieds 9 pouces et d'un poids de 6 livres 6 onces et demie. Elle était en entier et garnie de 13 anneaux larges; sur les sept les plus grands de ces anneaux il y avait des figures d'une forme étrange, fondées séparément et soudées parmi d'autres qu'on a gravées à la surface. Tab. XIV nous présente ces anneaux étendus en plans avec les images qu'on y a gravées à chacun.

Tab. XIII 2. La seconde corne, qui fut déterrée en 1734, était d'un poids de 15 onces plus pesante que la première, c'est-à-dire d'un poids total de 7 livres 5 onces et demie, bien que l'extrémité inférieure en ait été brisée. Tab. XV nous présente les cinq anneaux conservés, étendus en plans.

Cette corne se signale par une inscription runique gravée autour du bord de l'orifice supérieur; on y rencontre la même espèce de runes que nous présentent plusieurs bractéates en or, entre autres celle qui fut trouvée en 1774 près de Vadstena en Suède, tab. VI n° 99, où l'on voit un alphabet presque complet de cette espèce de runes qui ont le plus de conformité avec les runes dites anglo-saxonnes.

L'inscription que nous présente tab. XV, avait été reproduite d'après le dessin de J. R. Paulli.

tige Varianter i den förste Copie, som Georg Krysing, M. D. i Flensborg, har med kjendelig Omhu taget samme Aar Hornet fandtes. Da nogle Aftryk af Pladen allerede vare tagne, inden dette bemærkedes, vedföies her Indskriften saaledes som den ældste og paalideligste Copie fremstiller den.

On découvrit plus tard des variantes importantes dues à la première copie que George Krysing de Flensbourg avait prise avec beaucoup de soins la même année où la corne fut déterrée. Quelques copies de la planche ayant déjà été tirées avant qu'on se soit aperçu de cette circonstance, nous reproduirons ici l'inscription telle que la copie la plus ancienne et la plus authentique nous l'a transmise.

GULDHORNINDSKRIFTEN EFTER GEORG KRYSING'S FÖRSTE TEGNING:

INSCRIPTION DE LA CORNE D'OR D'APRÈS L'IMITATION DUE A GEORGE KRYSING:

EFTER C. C. RAFN'S LÆSNING OG FORTOLKNING:

D'APRÈS LA LECTURE ET L'INTERPRÉTATION DE C. C. RAFN:

ECHLEV OG OSTIR HULTINGOR HURNO TVO VIGÞU

Echlev âk Ástír Hultíngar hurna tvâ vígþu.

Holtingerne (Holstenerne) Echlev og Astyr indviede disse to Horn.

Indskriftens Sprog er oldnordisk eller, som Nordens Oldsprog i de ældste Tider kaldtes, dansk, „dönsk túnga", med Undtagelse alene af det förste Navn, som er i anglisk eller angelsaxisk Dialect.

Eyleifr ok Ástýr Hyltíngar horna tvo vígðu.

Les Hultingues (les Holsteinois) Echlev et Astyr consacrèrent ces deux cornes.

L'idiome de l'inscription est le nordique ou, selon le nom donné à la langue des Scandinaves dans le temps le plus ancien, le danois, „dönsk túnga", à la seule exception du premier nom qui appartient au dialecte anglique ou anglo-saxon.

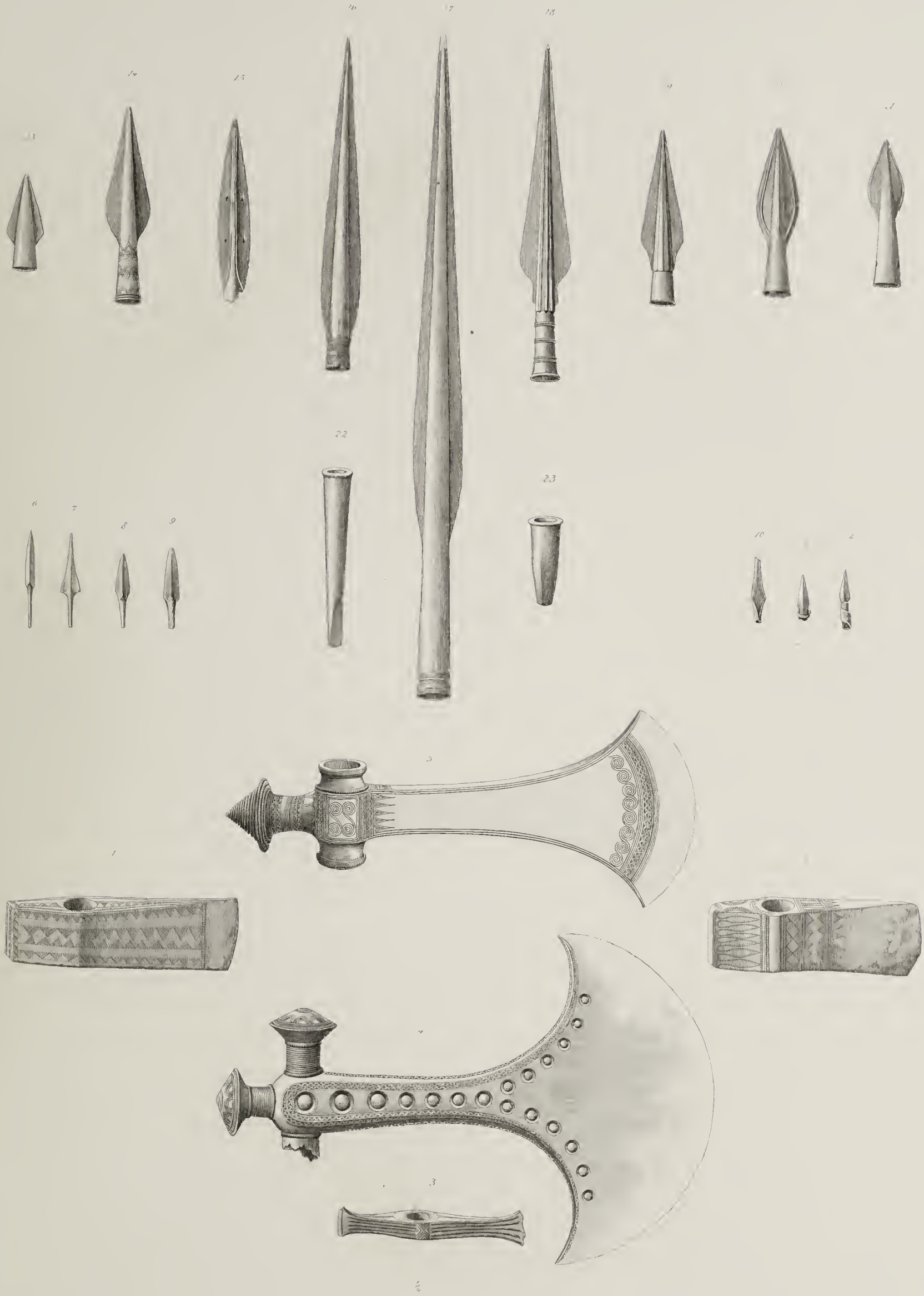

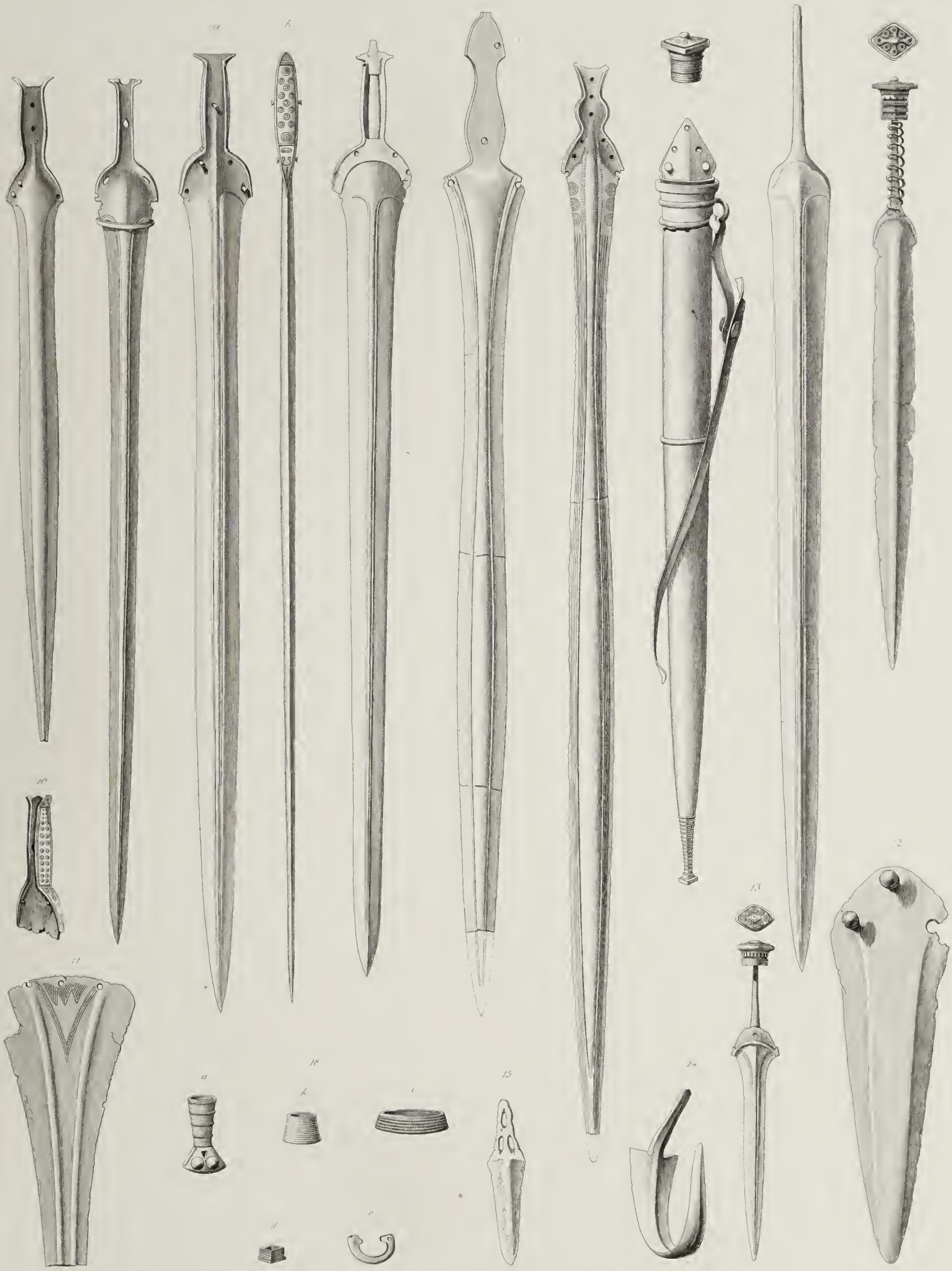
10
11
12
13
14
15
16
a
b
c
d
e

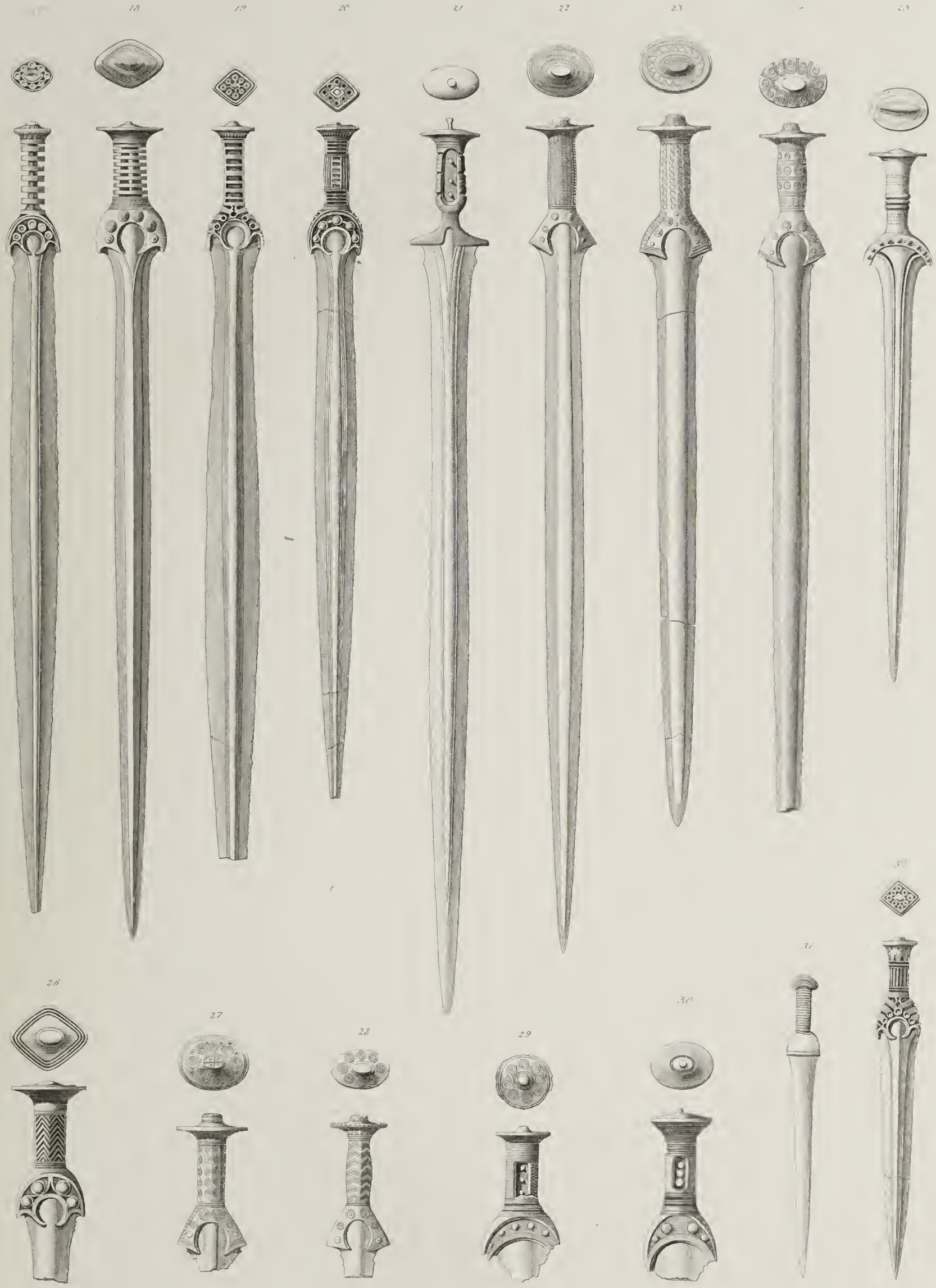
18
19
20
21
22
23
26
27
28
29
30

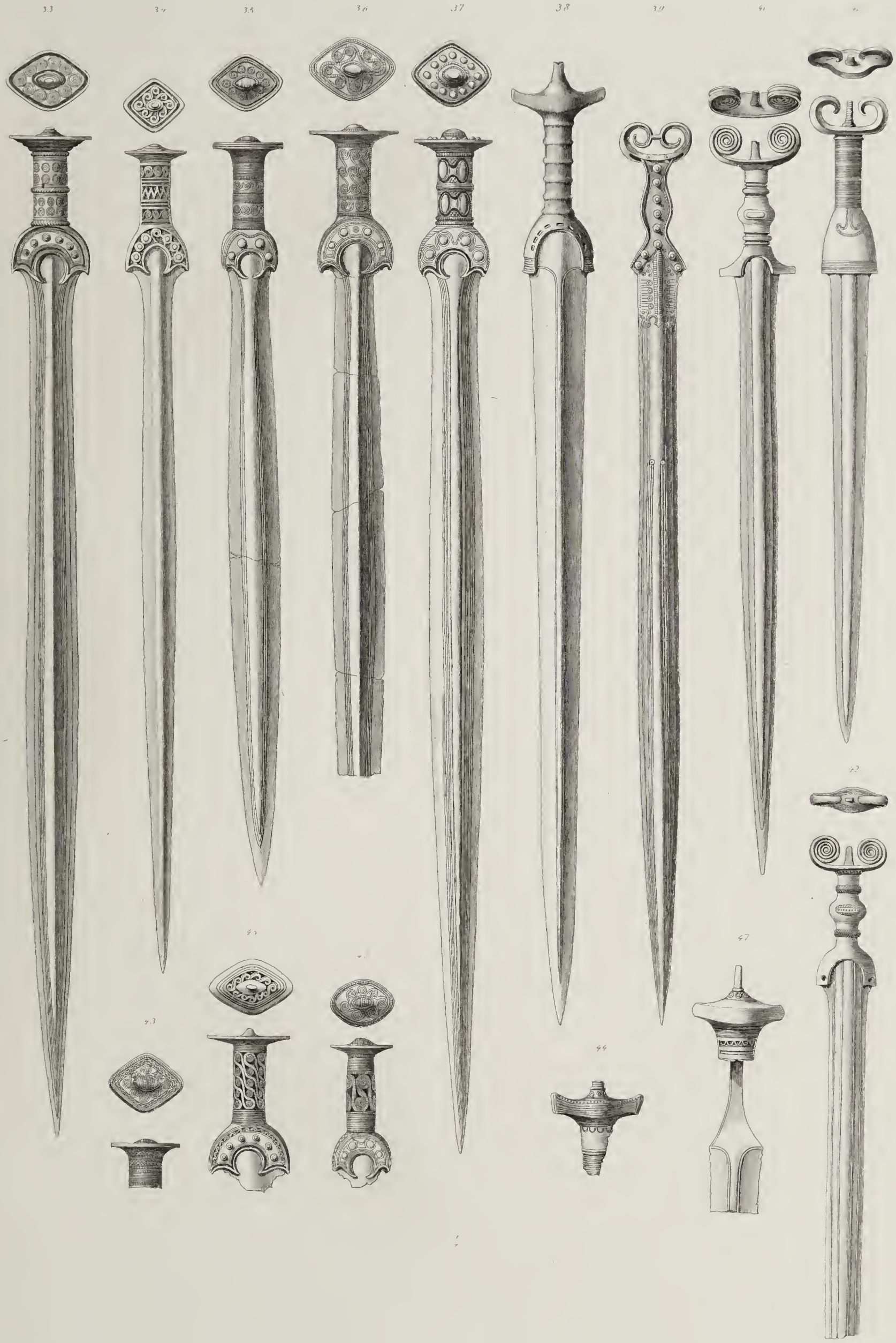
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47

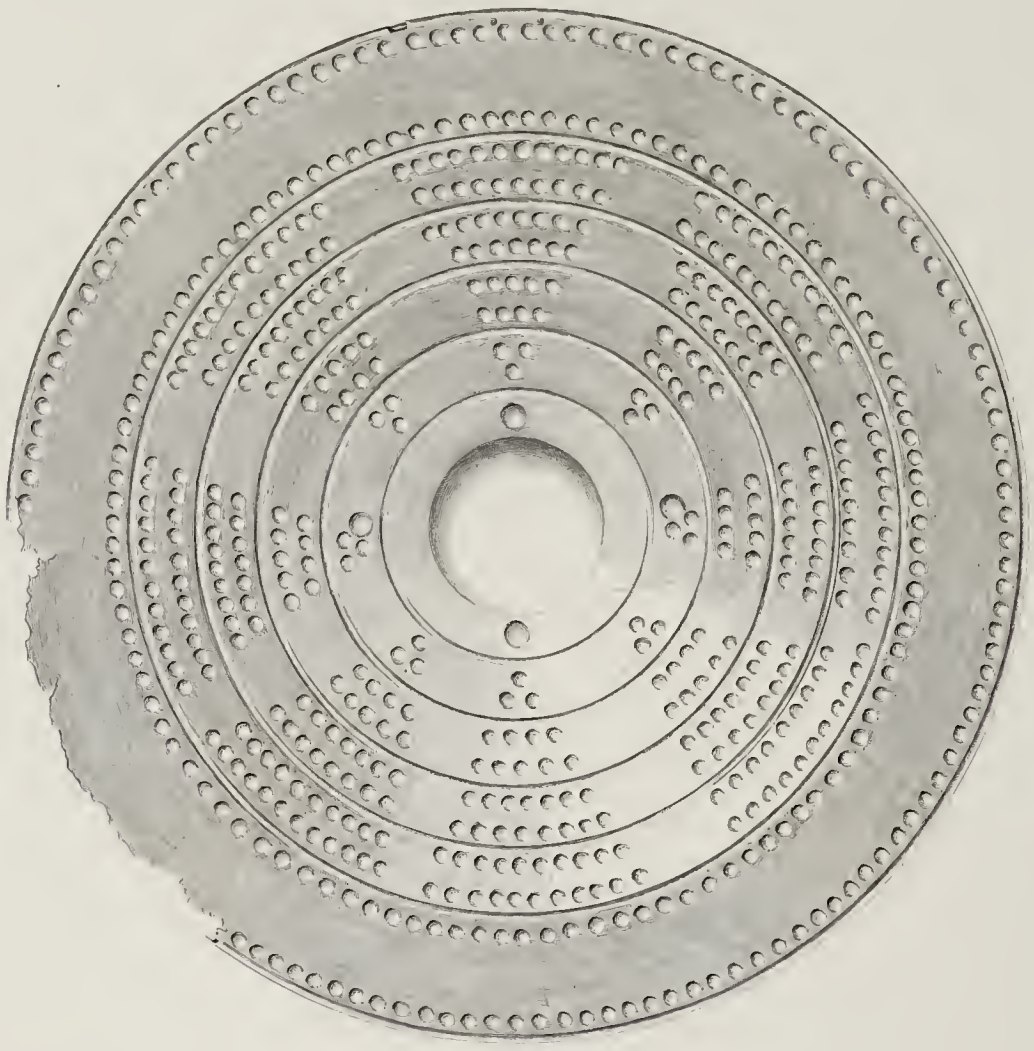

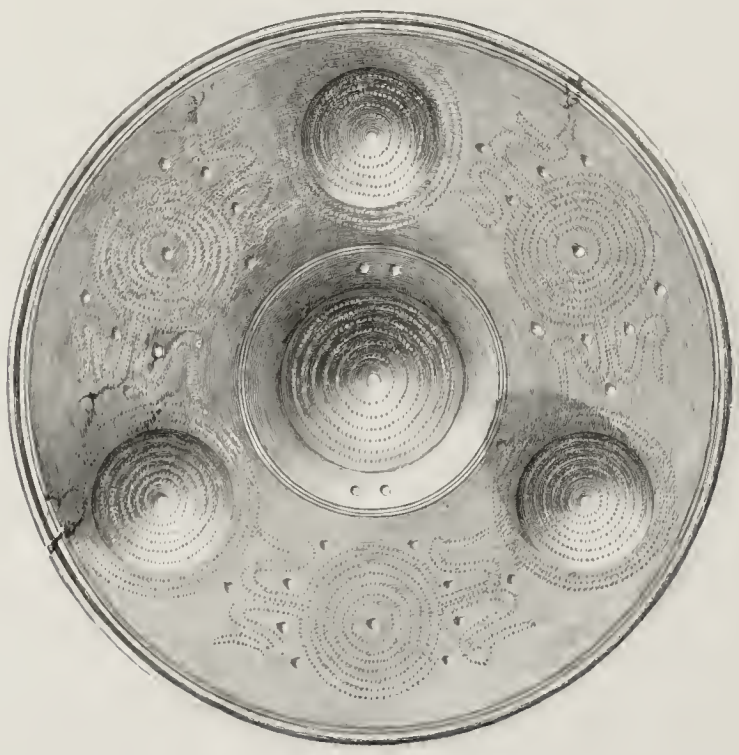

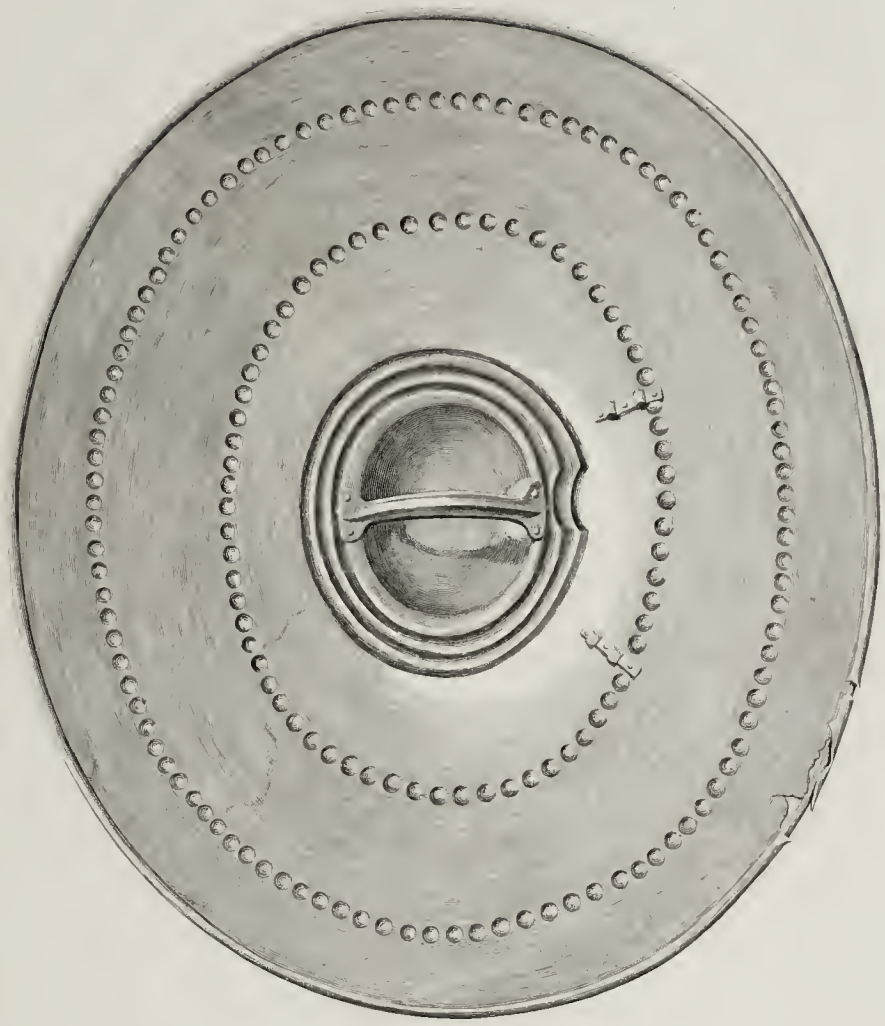

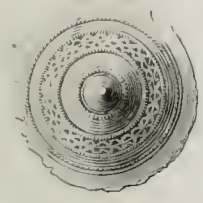

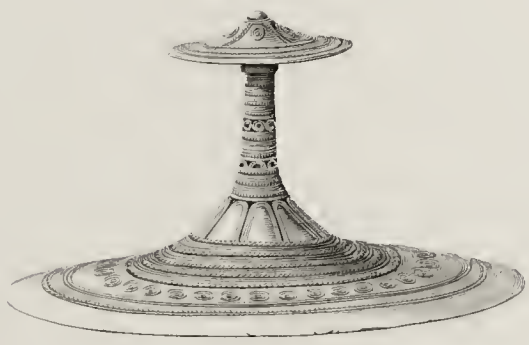

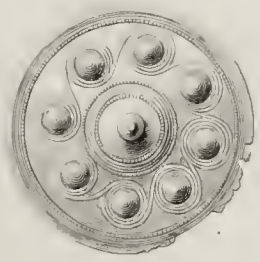

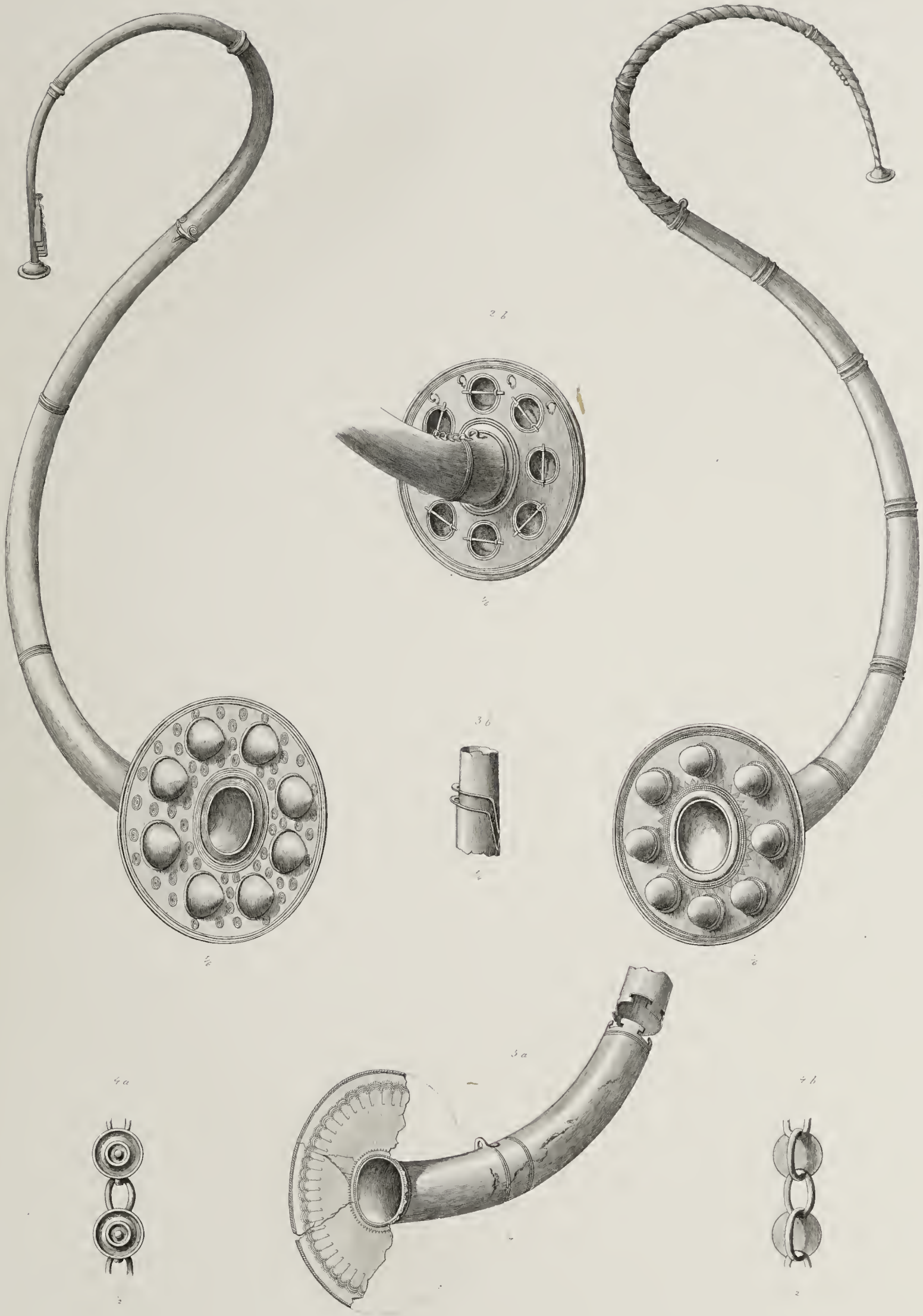
2 b
3 b
3 a
4 a
4 b

1
2
3
DN CONSTANTIVS VICTOR SEMPER AVG
DN IOVIANVS PPER AVG
4
5
8
6
7
9
10
11
14
15
16
12
13
17

18

19

20

20

21

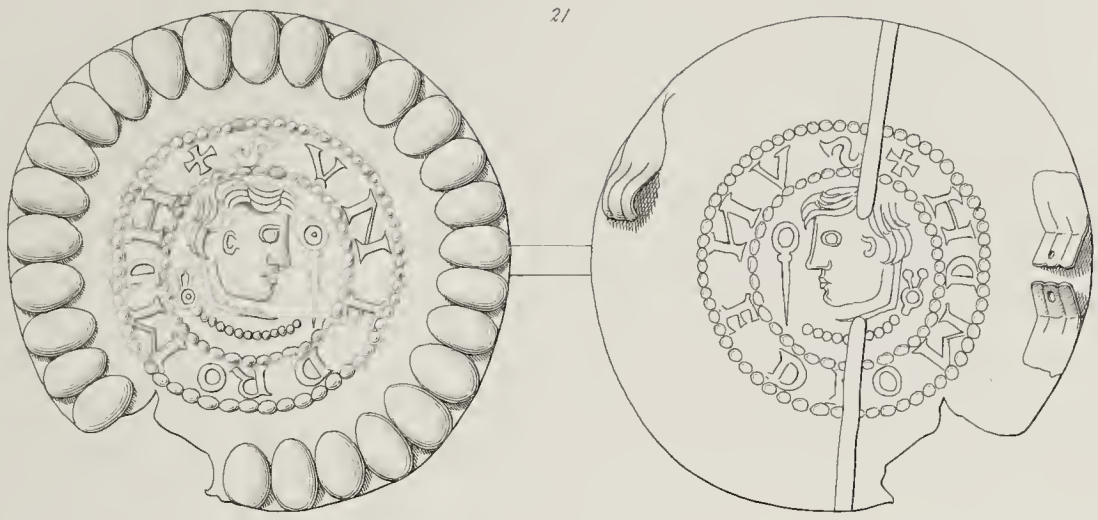

22

24

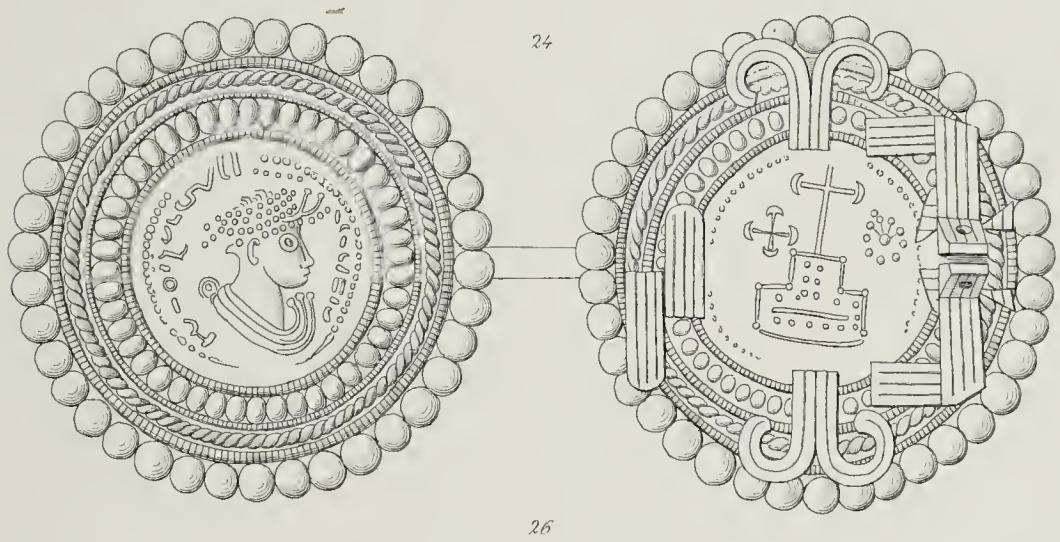

23

25

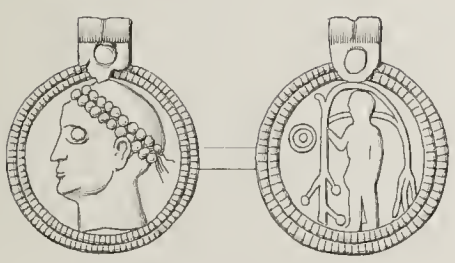

26

27

28

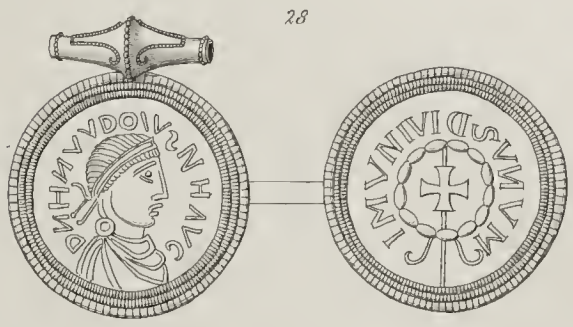

29

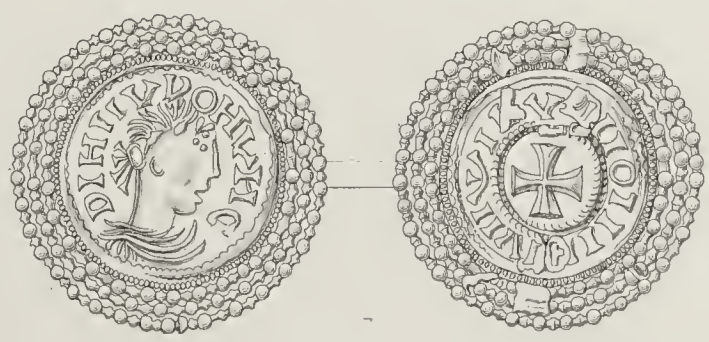

30
31
31
32
33
34
35
36
36'
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48

54

53

52

49

50

51

55

57

58

59

60

61

62

63

64

56

66

68

67

65

69

70

71

72

73

78

76

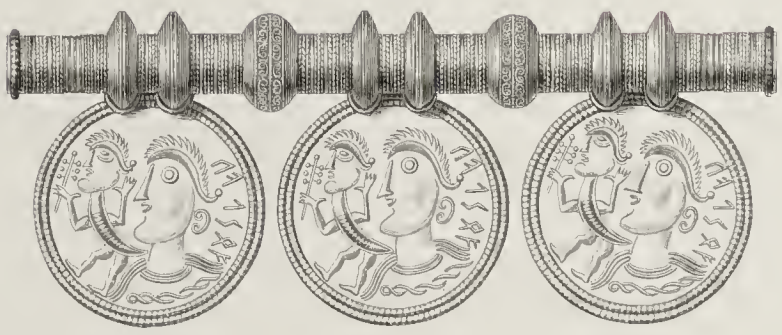

77

79

74

75

80

81

83

82

84

85

86

87

88

89

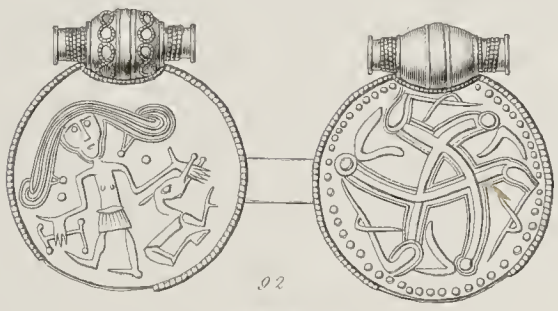

90

91

92

93

94

95

96

97

98

124

129

126

125

127

128

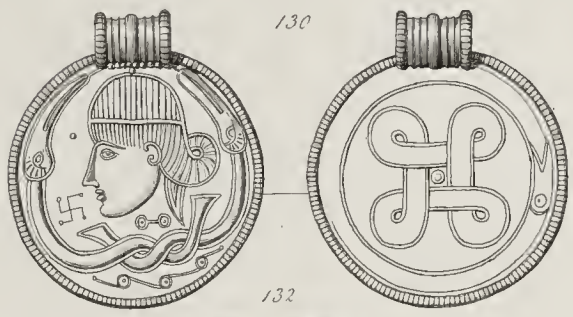
130

131

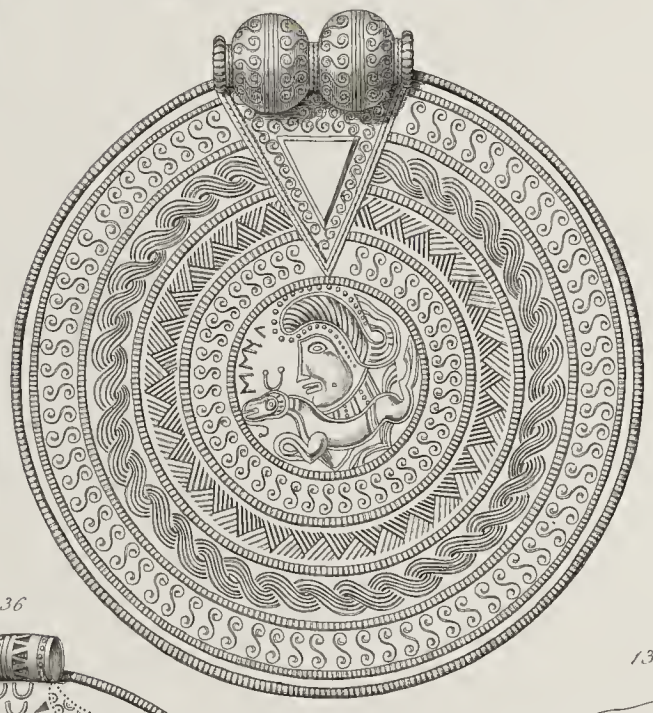
132

135

134

133

141

136

137

138

139

140

142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160

161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189

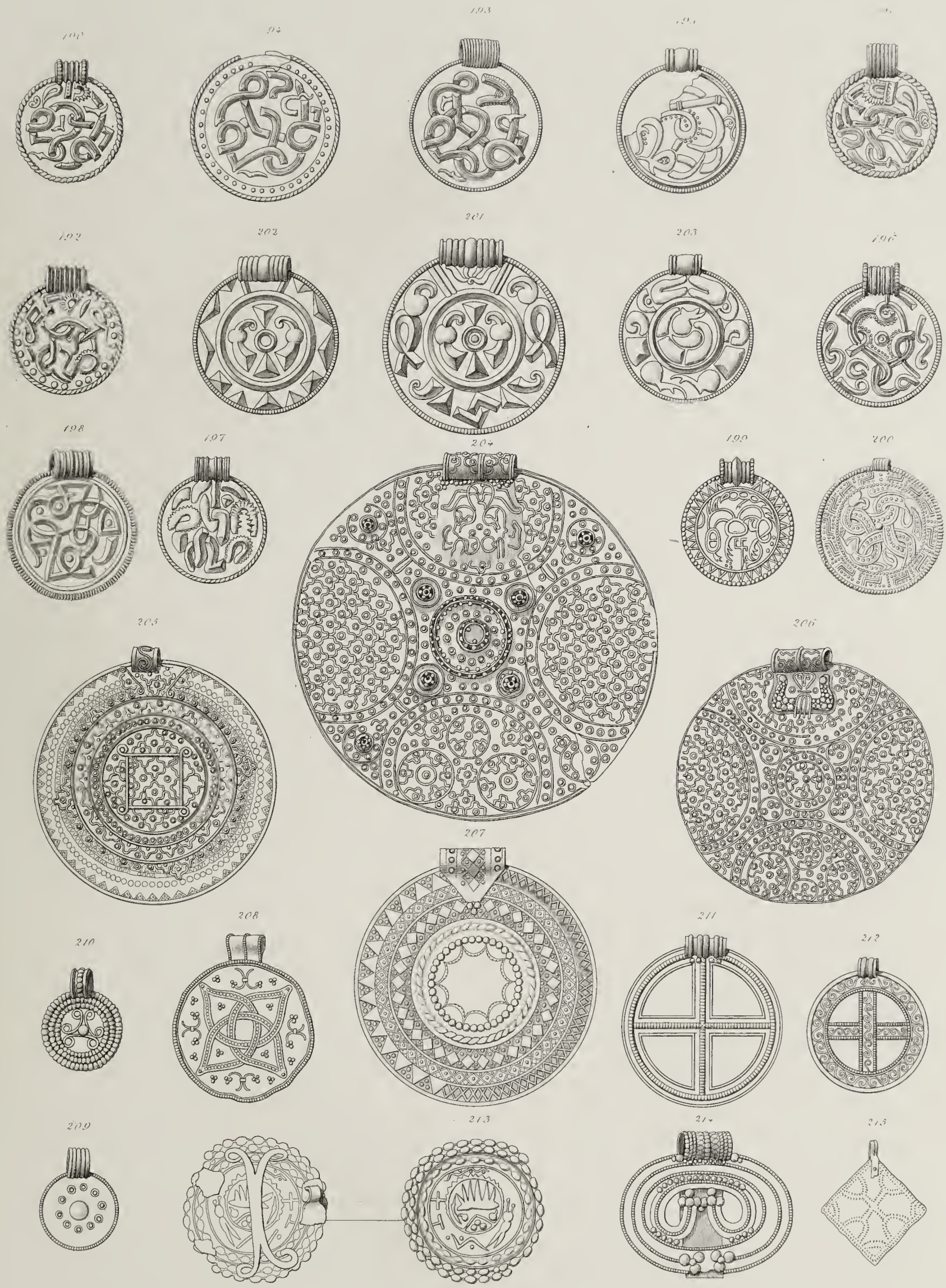
190
194
193
194
195
192
202
201
203
196
198
197
207
199
200
205
206
207
208
210
211
212
209
213
214
215

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

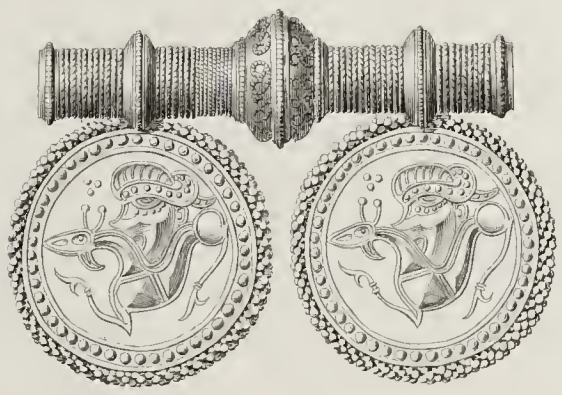

235

236

237

238

SUPPLEMENT TAB. II.

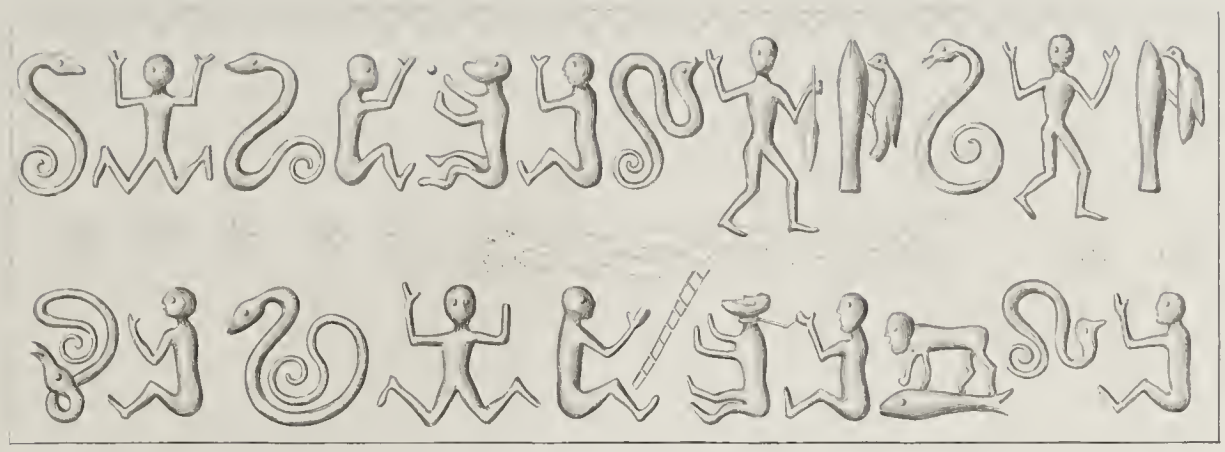

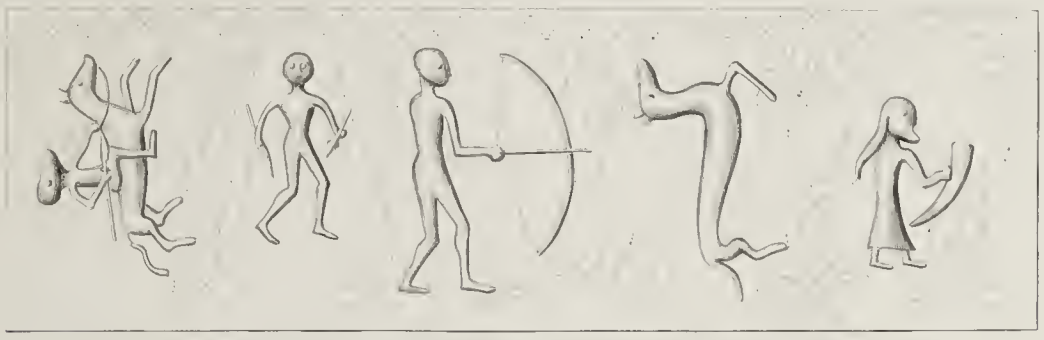

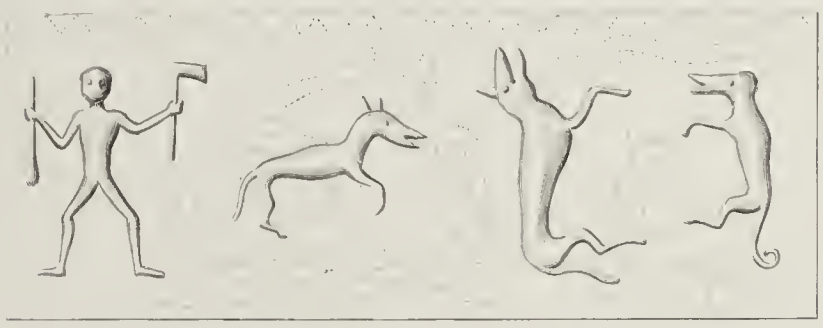

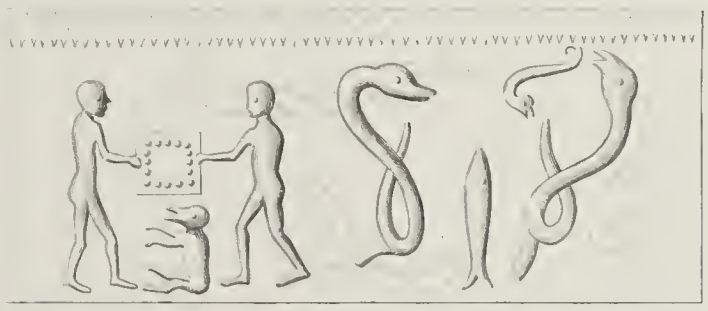

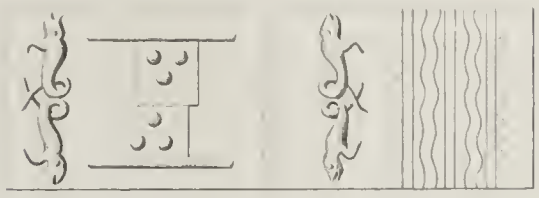

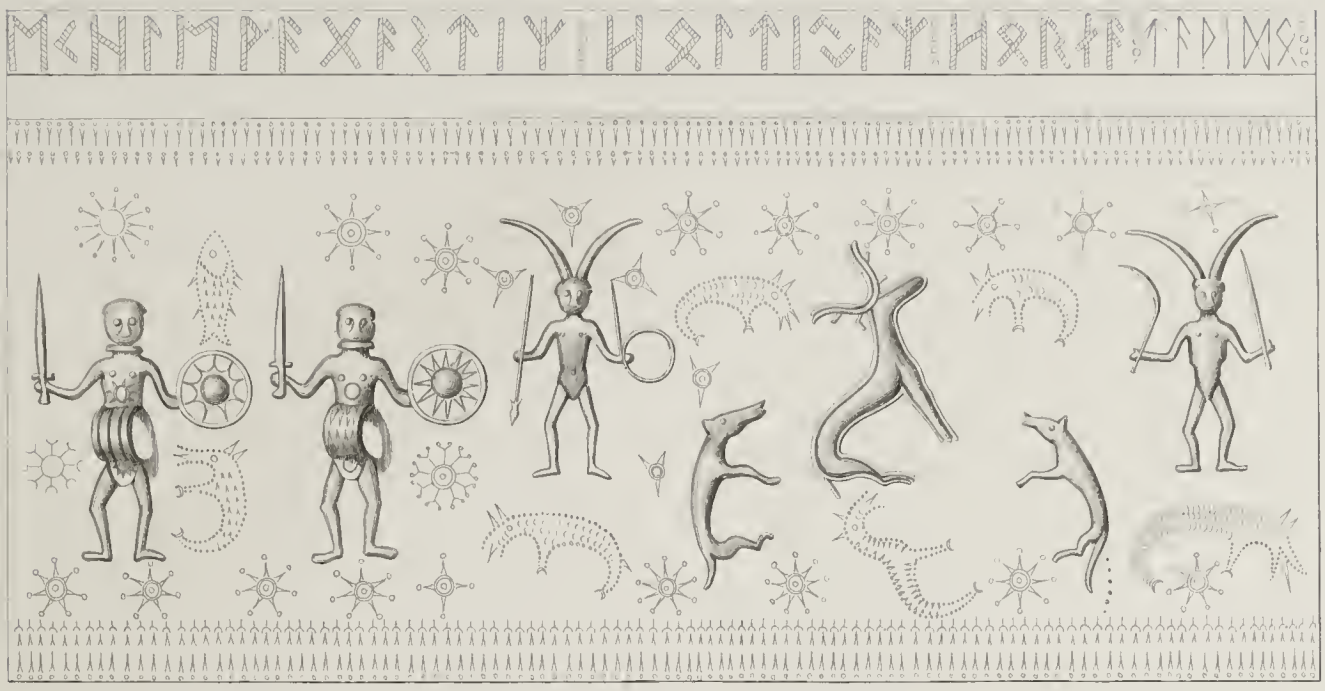

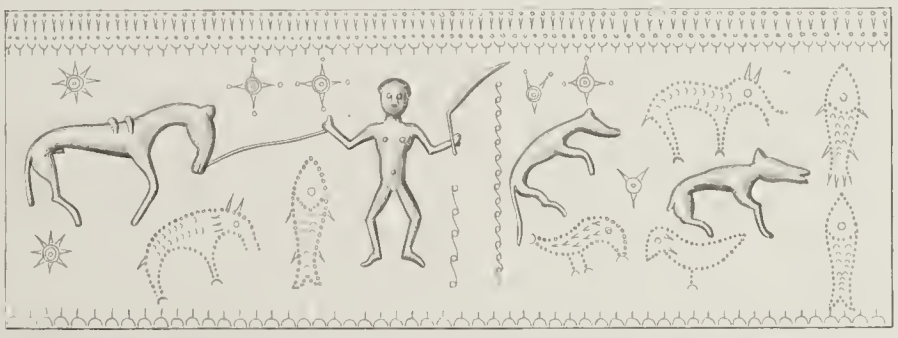

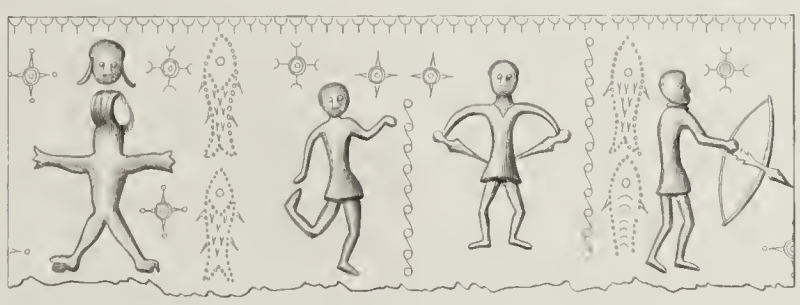

DET KONGELIGE

NORDISKE OLDSKRIFT-SELSKAB.

SELSKABETS PRÆSIDENT:

HANS MAJESTÆT KONG FREDERIK VII AF DANMARK.

VICE-PRÆSIDENT C. F. Wegener, Conferentsraad og Geheimearchivar.
SECRETAIR C. C. Rafn, Etatsraad og Professor.
CASSERER J. F. Magnusen, Justitsraad.
ARCHIVAR og BIBLIOTHECAR Jon Sigurdsson.

UDDRAG AF SELSKABETS LOVE.

Hit Konúngliga Norrœna Fornfrœda-Félag er Selskabets oprindelige paa Oldnordisk eller Islandsk affattede Navn: Det Kongelige Selskab for Nordisk Oldkyndighed, der har til Formaal fornemmelig islandske Oldskrifters Udgivelse og Fortolkning, men ellers alt, hvad der kan tjene til at oplyse det gamle Nordens Sprog, Historie og Oldsager i Almindelighed, til at udbrede Deeltagelse for den nordiske Oldtidsvidenskab samt derved vække og nære Kjærlighed til Fædre og Fædreland.

For at virke til dette Maal vil Selskabet fortrinligen bestræbe sig for, Tid efter anden at besörge kritiske Udgaver af alle nordiske Oldskrifter, der have Vigtighed for Historien, Oldsagerne eller Sproget.

Fra Selskabet udgives et antiquarisk Tidsskrift, hvori Beretninger om dets Virksomhed og Uddrag af dets Regnskaber med tilhörende Medlemslister kundgjöres, samt Annaler for nordisk Oldkyndighed og Historie, hvori optages danske, norske, svenske og islandske Afhandlinger, Opsatser og Beretninger, som tjene til at oplyse Oldskrifternes Indhold og Nordens Oldtid i Almindelighed. For at gjöre Selskabet og dets Foretagender mere bekjendte ogsaa i Udlandene, udgiver det ligeledes et fortsat Tidsskrift med Bidrag paa Fransk, Engelsk eller Tydsk under Benævnelsen Mémoires.

Selskabet vil ogsaa befordre Udgivelsen af andre til dets Formaals Fremme bidragende Værker, og fremdeles, saasnart det ved Medlemmernes Deeltagelse og Velgjöreres Gaver seer sig i Stand dertil, ogsaa paa andre Maader söge at udbrede Bekjendtskab med og Yndest for det gamle Norden og dets Literatur, dog at Selskabets Hovedöiemed, Oldskrifternes Udgivelse, ingensinde tabes af Sigte.

Selskabets faste Fond for islandske Oldskrifters Udgivelse og nordisk Oldkyndigheds Fremme, i hvilken alle de bestandige Bidrag strax indlemmes, er betrygget ved en Kongelig confirmeret Fundats af 30te October 1834, ifölge hvilken denne Fond ingensinde ved nogensomhelst Beslutning maa formindskes, saa at alene de aarlige Renter af samme kunne anvendes til Formaalets Fremme.

Til Medlemmer optages almeenagtede Mænd, Videnskabs Yndere og Dyrkere, *saavel her i Norden som i Udlandene*, der vise

Deeltagelse for Selskabets Anliggender. De möde efter Lyst og Leilighed i Selskabets Sammenkomster, for at afgive deres Betænkning over de Sager, som der forhandles.

Ethvert Medlem yder i Reglen et Bidrag *een Gang for alle* til Selskabets faste Fond af 50 Rdlr (dansk Rigsmynt), hvorved al Forpligtelse til Pengebidrag paa een Gang er afgjort. De Medlemmer, som yde et Bidrag af 100 Rdlr eller derover (det ordentlige Medlemsbidrag iberegnet), optages tillige blandt de STIFTENDE MEDLEMMER. Listen over Selskabets stiftende Medlemmer indföres fuldstændig fra Fondens Oprettelse at regne i hvert Bind af Antiquarisk Tidsskrift paa Islandsk, Svensk eller Dansk, udgives ogsaa stundum særskilt paa Fransk, for at meddeles Selskabets Medlemmer i Udlandene.

— Den, som ved sin Optagelse har ydet det bestandige Medlemsbidrag af 50 Rdlr og senere dertil föier et lige Belöb, indtræder derved som stiftende Medlem. —

Enhver, der er valgt til Medlem, sendes til Efterretning om Valget et af Præsidenten, Vice-Præsidenten og Secretairen underskrevet og med Selskabets Segl forsynet Diplom.

Medlemmer i Norden erholde uden Betaling Selskabets antiquariske Tidsskrift, og Medlemmer udenfor Norden dets Mémoires.

Selskabets Bestyrelse, som bestaaer af Præsident, Vice-Præsident, Secretair og Casserer, har Opsigt med Selskabets Eiendele og Indtægter og maa sörge for sammes Vedligeholdelse, Forögelse og Anvendelse efter Selskabets Bestemmelse.

Hvert Aar vælges tvende Revisorer til at revidere Cassererens Regnskab og meddele til Offentliggjörelse i Aarsberetningen, Attestation om sammes Rigtighed, ligesom ogsaa om den faste Fonds Tilvæxt og Status, og om de samme udgjörende Obligationers behörige Paategning og Notering, alt i Overeensstemmelse med den kongelig confirmerede Fundats for den faste Fond af 30te October 1834.

Selskabet holder ordentligviis fire Möder om Aaret i ethvert Fierdingaars förste Maaned, og overordentlige, saa ofte det findes fornödent.

Den billedlige Forestilling over Rammen om Selskabets Diplom antyder fölgende Gjenstande: i et islandsk Landskab sees

til höire paa en Bakke et Steenalter fra den hedenske Tid; nær derved ligge en Hjelm, en Luur eller Blæsehorn, en Steenkniv og en Kile. En Alf eller Genius löfter eller understötter en vaklende Bautasteen, prydet med Hedendommens Emblemer. Foran den sidder en Sagaskriver, som optegner med gothisk Skrift paa en Pergamentsrolle de Runer, som Saga, Historiens nordiske Muse, siddende paa en Klippethrone, har indskaaret i sit Skjold, hvilket hun löfter for ham i Höiden. Paa dette kan man læse disse Ord af Odins Runesang: *Rúnar muntu finna ok ráðna stafi*, du skal finde Runer og forklarede Stave (Bogstaver eller Tegn). Ved Sagas Fødder ligger en Primstav eller nordisk Runekalender, indgravet paa en firkantet Kjep. Til venstre sees Thule (Islenda eller Island) som en kvindelig Figur, siddende tankefuld paa en Steen, bedækket med et Vædderskind, med sin nedsænkede Harpe ved Siden. Bag ved hende bærer en Alf en stor Urne frem mod Sagas Throne; to mindre staae eller ligge paa Jorden. Den opstaaende Steenstötte, hvortil Saga læner sig, er udziret med saadanne Figurer, som sees paa Hedenolds nordiske Mindesmærker af denne Art; det samme gjelder om de to mindre Stene, som angive hendes Sæde. Paa den ene af disse læses Indskriften: *Fimbultys fornar rúnar*, den store Guds gamle Runer (Skrift eller Lære); Ordene ere af Valas Spaadom, det ældste Digt i den ældre Edda. De af Egekrandse omgivne Navne, der læses paa de gothiske Sidestötter, tilhöre, som bekjendt, ti af Nordens berömte, forlængst afdöde, Lærde, som have bevaret eller bearbeidet dens ældste, mest poetiske og historiske, Værker. Nederst i Rammen læses Selskabets Valgsprog *Urðar orði kveðr engi maðr*, Urdas Ord kan ingen modsige eller drive tilbage, taget af Sangen om Fjölsvin i den ældre Edda. Denne Urda, den ældste af de tre store Norner eller Skjæbnens Gudinder, forestilles i Selskabets store Segl, holdende en Steentavle i Haanden. Ved hendes Fødder udvælder en Kilde, paa hvis Vandflade hendes tvende Svaner svömme. Derom sees Selskabets islandske eller oldnordiske Navn med Runer, ligesom i selve Diplomets överste Rand samme med gothiske Bogstaver.

*** Alle for Selskabet bestemte Meddelelser adresseres til Secretairen, Kjöbenhavn, Kronprindsensgade Nr. 40.

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA
3 0112 118436952